

[Aksel Larsen.]

skabt uklarhed over, hvorvidt dette klare nej til atomvåben stadig væk var gældende, der tvang mig til at rejse spørgsmålet. Hvis jeg havde fået den udtalelse fra den højtærede statsminister, som han nu har vedstået, så var sagen overhovedet ikke blevet rejst. Den udtalelse, den højtærede statsminister nu har vedstået, lyder, som jeg før har citeret, sådan, at uanset hvilke løsnings man eventuelt når frem til med hensyn til oprettelse af en fælles atomstyrke inden for NATO, så vil regeringen fastholde det standpunkt, at der ikke må placeres atomladninger på dansk territorium. Den er absolut, den er ubetinget, der er ingen forbehold, og når statsministeren nu gentager den erklæring og siger: den står regeringen fast på, så kan diskussionen om dette her for så vidt godt slutte. Den højtærede udenrigsminister gentog det samme, men pakkede det dog ligesom lidt ind. Det betyder ikke, at den højtærede udenrigsminister og jeg er enige om, hvorvidt dannelse af en atomvåbenfri zone i Norden bør vente, til der er dannet en større atomvåbenfri zone. Der kan vi så beholde hver sin mening. Han har ikke overbevist mig.

Hvad angår MLF, så tror jeg ikke, det er rigtigt, at der ikke foreligger nogen plan. Men hvis regeringen faktisk har taget stilling derved, at den sagde nej til at deltage i drøftelserne, og hvis udenrigsministeren oven i købet er overbevist om, at i udlandet er man slet ikke i tvivl om, at den danske regering vil sige nej, hvorfor må det så ikke blive sagt så tydeligt herhjemme, at også vi andre kan høre det? Jeg ved ikke, om et dansk veto mod MLF ville betyde dansk udtræden af NATO. Enhver ved, at jeg ville ikke have noget imod, at det ville få sådanne virkninger, men jeg tvivler på det. Det, der for mig er klart, er, at hvis der bliver noget ud af planerne om MLF, og hvis Danmark ikke har nedlagt veto, kan vi måske få meget vanskeligt ved at formene MLF-flådens skibe adgang til danske farvande og danske havne.

Jeg tror, at hvis man vil gøre det, som det ærede medlem hr. Frode Jakobsen var talsmand for, på forhånd at besværliggøre oprettelsen af en MLF, så gør man sagen en god tjeneste ved på forhånd at gøre planens ophavsmænd og dem, der arbejder

med den, klar over, at flådens skibe får i hvert fald ikke adgang til danske havne og farvande. Jeg tror, det var noget af det bedste, man kunne gøre. Og regeringen må, uanset hvor godt eller dårligt udenrigsministeren pludselig er informeret, være i stand til at udtale sig om sin mening. Skal en MLF-flåde have adgang til danske havne, ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Iver Poulsen: Det ærede medlem hr. Erik Eriksen var lidt mere saglig i sit sidste indlæg end i det første, hvor han jo beskæftigede sig med spørgsmålet gentlemen og personlige egenskaber. Jeg er helt klar over, at man ikke må være alt for allergisk, hvis man skal deltage i politik, men alligevel var jeg ked af, at diskussionen skulle trækkes ned på det personlige plan.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen nævnte ATP og mente, det var uheldigt, at de uafhængige var gået imod den. Men der var jo ikke enighed mellem V og K om ATP-loven. Det konservative folkeparti stemte for, venstre undlod at stemme. I forbindelse hermed vil jeg dog gerne lige nævne, at hele det samlede danske landbrug, lige fra husmandsforeninger over landboforeninger til Sammenslutningen af Arbejdsgivere inden for Landbruget, har sluttet op om de uafhængiges standpunkt med hensyn til Arbejdsmarkedets Tillægspension, og jeg ved ikke, om det er det ærede medlems mening at ville kalde hele landbruget, alle landbrugets udøvere, for uliberale eller — for at bruge et udtryk, som venstrepressen med særlig glæde har brugt — ultrareaktionære.

Og med hensyn til markedspolitikken — ja, dér har vi en anden opfattelse end venstre, men vor markedspolitik ligger vel ikke så langt fra de konservatives; jeg tror ikke, der er større forskel på venstres opfattelse og de uafhængiges opfattelse på det område, end der er på venstres og de konservatives. Og hvad angår den fulde folkepension, har vi aldrig lagt skjul på, at vi ønskede folkepensionen bygget op på et andet grundlag end forsørgelsesprincipet, og vi mener, at skal der komme en overbygning, så skal den finansieres på en anden måde end over skatterne, fordi det